

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/83/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813212723
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813212723.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci navrhovateľky: Z. M., bytom W., M. XX/X, zast. JUDr. M. N., advokátkou so sídlom A., B., IČO: XX XXX XXX proti odporkyňi: V. Q., bytom W., D. XXX/X, o zaplatenie 2.707 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. mája 2014, č. k. 16C/118/2013-64, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania 119,25 eur, do troch dní, právnej zástupkyňi navrhovateľky JUDr. M. N..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľke 2.707 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,75% ročne od 01.02.2013 do zaplatenia, v mesačných splátkach po 100 eur mesačne, splatných počnúc právoplatnosťou rozhodnutia, vždy do 27. dňa v mesiaci, pod stratou výhody poskytnutých splátok v prípade nezaplatenia dvoch splátok. Zároveň odporkyňi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy konania spolu vo výške 1.109,48 eur, z toho sumu vo výške 162 eur z titulu súdneho poplatku na účet navrhovateľky a sumu vo výške 947,48 eur z titulu trov právneho zastúpenia na účet zástupkyne navrhovateľky. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 657 a 558 Občianskeho zákonníka. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že v listine nazvanej Uznanie dlhu zo dňa 14.01.2013, ktorú vlastnoručne odporkyňa podpísala, odporkyňa vyhlásila, že uznáva svoj dlh v celkovej výške 3.007 eur voči navrhovateľke, čo do dôvodu i výšky. V uznaní dlhu sa uvádza, že finančné prostriedky jej boli poskytnuté vo viacerých čiastkach v celkovej sume 3.007 eur ako pôžička s tým, že v čase tohto písomného uznania vyššie uvedené vyčísleného dlhu trvá. Zároveň je tam prehlásenie, že sa odporkyňa zaväzuje dlh voči veriteľovi splatiť, a to najneskôr do 31.01.2013. V uvedenej listine je dopísané rukou a podpísané navrhovateľkou, že súhlasí „aj na splátky - určiť splátkový kalendár - podľa možnosti“. Uvedenú listinu vlastnoručne podpísala navrhovateľka i odporkyňa. Z výsledkov vykonaného dokazovania, a to z písomného uznania dlhu podpísaného odporkyňou z 14.01.2013 mal súd prvého stupňa preukázané tvrdenia navrhovateľky o tom, že poskytla odporkyňi pôžičku v celkovej výške 3007 eur. Vzhľadom na výpoveď svedka V. M. i navrhovateľky, neuveril tvrdeniam odporkyne, že si písomné uznanie dlhu nemohla riadne prečítať, že ho podpisovala v čase, keď bola chorá, a nevedomovala si čo podpisuje. Podľa názoru súdu prvého stupňa musela byť s obsahom uvedeného uznania dlhu dobre oboznámená, keď trvala na tom, aby sa do uvedeného uznania dlhu, kde bolo uvedené, že dlh sa zaväzuje splatiť najneskôr do 31.01.2013, dopísalo, že navrhovateľka súhlasí so zaplatením aj na splátky s tým, že je potrebné určiť splátkový kalendár. Súd prvého stupňa poukázal na tú skutočnosť, že v písomnom vyjadrení z 18.03.2014 odporkyňa uviedla, že dňa 14.01.2013 uznanie dlhu podpísala, ale pre zlý zdravotný stav nevedela presne, čo je tam napísané, pričom zdôraznila úroky a termín splatenia výkričníkom. Zároveň uviedla, že rukou manžela navrhovateľky bolo dopísané, že súhlasia so splátkami. I z uvedeného písomného vyjadrenia odporkyne

vyvodil, že namieta uvedené uznanie dlhu hlavne kvôli úrokom / ktoré ani predmetom uznania dlhu neboli/ a termín splatenia. Odporkyňa teda nenamietala výšku poskytnutej pôžičky a súd prvého stupňa neuveril tomu, že v prípade, ak by si uvedenú sumu nebola od odporkyne požičala, že by podpísala uvedené uznanie dlhu. Na základe uvedeného zaujal právny názor, že odporkyňa v konaní neunesla dôkazné bremeno o tom, že dlh v čase uznania neexistoval, resp. neexistoval v takej výške, ako je uvedené v uznaní dlhu. I správanie odporkyne po podpísaní uvedeného uznania dlhu, a to, že zaplatila v hotovosti do rúk navrhovateľky sumu 100 eur a následne 29.04.2013 poslala navrhovateľke sumu 200 eur prostredníctvom pošty, nasvedčuje tomu, že dlh odporkyne v čase uznania trval, a to vo výške uvedenej v uvedenom uznaní dlhu. Čo sa týka splatnosti vymáhaného dlhu, v písomnom uznaní dlhu odporkyňa podpísala vyhlásenie, že sa zaväzuje dlh voči veriteľovi splatiť najneskôr do 31.01.2013. Do uvedeného uznania dlhu bol dopísaný súhlas navrhovateľky, že súhlasí aj so zaplatením na splátky - určiť splátkový kalendár - podľa možnosti. I keď v uznaní dlhu navrhovateľka súhlasila so zaplatením dlhu v splátkach, avšak keďže sa medzi účastníkmi tohto zmluvného záväzku nedohodla výška splátok, termíny splátok, súd prvého stupňa mal za to, že uvedená dohoda je v tejto časti neurčitá, nezrozumiteľná, a preto je v tejto časti v zmysle §-u 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná. Za platné považoval vyhlásenie odporkyne, resp. dohodu účastníkov tohto zmluvného vzťahu, že dlh voči navrhovateľke zaplatí najneskôr do 31.01.2013, preto podanému návrhu v celom rozsahu ako dôvodnému vyhovel. Keďže odporkyňa nezaplatila uvedený dlh v dohodnutom termíne splatnosti do 31.01.2013, a to ani na základe výzvy v liste z 19.04.2013, súd prvého stupňa podanému návrhu vyhovel i v časti uplatnených úrokov z omeškania v zmysle § 517 ods. 1, 2 Obč. zákonníka v súlade s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov. O trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej navrhovateľke, priznal plnú náhradu trov konania, ktorú špecifikoval v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporkyňa, ktorá dôvodila, že jej nebolo známe, čo v uznaní dlhu podpísala. Uviedla, že bola pozvaná do cukrárne a keď navrhovateľka so svojím manželom zistili v akom je stave (mala vysokú teplotu), dali jej dlh podpísať. Nerozprávali sa o splátkovom kalendári, manžel navrhovateľky navrhol, že tam dopíše, že keď bude mať peniaze, tieto má priniesť. Trvala na tom, že podnet vzišiel zo strany nevesty navrhovateľky, ktorá chcela peniaze, nakoľko je neúspešná podnikateľka a ťaží zo svojich svokrovcov.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla potvrdenie napadnutého rozsudku. Uplatnila si zároveň náhradu trov odvolacieho konania. Mala za to, že odporkyňa neuviedla v podanom odvolaní žiaden zákonný dôvod, ktorý by odôvodňoval oprávnenosť podaného odvolania. Uviedla, že viacerými finančnými pôžičkami poskytla odporkyni pôžičku v celkovej sume 3.007 eur, z ktorých jej odporkyňa postupne vrátila sumu 300 eur. Po viacerých tvrdeniach odporkyne, podľa ktorých trpí nevyliciteľnými chorobami a pravidelne sa v jej rodine stávajú nešťastia, ktoré vyžadovali požičkovanie ďalších peňazí a po zistení, že byt ktorý má odporkyňa vo vlastníctve je zaťažený niekoľkými exekučnými ťarchami sa navrhovateľka zverila manželovi a spoločne sa rozhodli situáciu riešiť. Navrhovateľka nechala vypracovať písomné uznanie dlhu tak, aby reflektovalo na skutočný stav. Na stretnutie s odporkyňou sa dostavila spolu s manželom z dôvodu, že sa obávala, že ak by bola na stretnutí sama, bude ju odporkyňa znovu citovo vydierať svojimi tvrdeniami o zlom zdravotnom stave a nešťastí, ktoré postihuje jej blízkych. Aj táto schopnosť manipulácie zo strany odporkyne je dôvodom jej opakovaných tvrdení, že vec chce osobne riešiť s navrhovateľkou. Na spoločnom stretnutí dňa 14.01.2013 odporkyňa svojím podpisom uznala písomne svoj dlh, čo do dôvodu aj výšky. Tvrdenia, že v čase podpisu bola v zlom zdravotnom stave a nevedela čo podpisuje, nie sú v súlade so skutočnosťou, sú to len účelové tvrdenia odporkyne. Dodatok o možnosti určenia splátkového kalendára bol rukou manžela navrhovateľky dopísaný práve na žiadosť odporkyne. Stretnutie prebehlo v priateľskej atmosfére, trvalo asi 30 minút a odporkyňa nejavila žiadne známky zlého alebo zhoršeného zdravotného stavu. S obsahom listiny sa oboznámila a túto bez námietok podpísala. Keďže písomné uznanie dlhu má zákonom predpísané náležitosti, ide o platný úkon odporkyne, ktorým potvrdila trvanie dlhu v čase podpisu jeho uznania. Týmto momentom sa dôkazné bremeno prenieslo na odporkyňu ako dlžníčku. Odporkyňa v konaní žiadnym právne a skutkovo relevantným tvrdením alebo dôkazom nepreukázala, že by došlo k zániku dlhu.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Odvolačný súd podrobne preskúma rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní odporkyňou vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva :

V prejednávanej veci navrhovateľka uplatnila proti odporkyňi nárok na zaplatenie sumy 2.707 eur s úrokom z omeškania na základe zmluvy o pôžičke v celkovej sume 3.007 eur, keď odporkyňa ako dlžníčka písomne svoj dlh uznala dňa 14.01.2013.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvu o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke sú dohoda o predmete pôžičky a o čase jej vrátenia. Forma tohto dvojstranného právneho úkonu nie je predpísaná a postačuje aj ústna dohoda.

Vzhľadom na charakter zmluvy o pôžičke, ktorá je reálnou zmluvou je významné či skutočne došlo k odovzdaniu predmetu pôžičky, za akých okolností a čo bolo dohodnuté medzi účastníkmi, najmä v otázke vrátenia pôžičky. V prípade, pokiaľ je o takomto úkone vyhotovená písomná zmluva, táto sa posudzuje ako dôkaz o úkone, a to o poskytnutí pôžičky. Jej obsah sa hodnotí vždy v kontexte s tvrdeniami účastníkov takejto zmluvy, prípadne s inými vykonanými dôkazmi.

V preskúmvanej veci písomná zmluva o pôžičke medzi účastníkmi uzavretá nebola, avšak o reálnej existencii zmluvného vzťahu medzi účastníkmi niet pochyb, čo nespochybnila ani odporkyňa. Práve naopak, uznaním dlhu uznala svoj dlh voči navrhovateľke, tak ako to ustanovuje § 558 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený, čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznanie trval. Navrhovateľka predložila súdu uznanie dlhu zo dňa 14.01.2013, v ktorom odporkyňa uznala svoj dlh v celkovej sume 3.007 eur proti navrhovateľke, a to čo do dôvodu jeho vzniku ako aj výšky. Uviedla, že finančné prostriedky jej boli poskytnuté vo viacerých čiastkach v celkovej sume 3.007 eur ako pôžička. Uviedla, že v čase písomného uznania vyčísleného dlhu tento trvá a súčasne sa zaviazal dlh voči navrhovateľke splatiť najneskôr do 31.01.2013.

Uznaním dlhu realizovaným vo forme cit. zákonného ust. § 558 veta prvá Občianskeho zákonníka sa zakladá vyvráťiteľná právna domnienka (predpokladá sa), že dlh v čase uznania trval. Na to, aby uznanie dlhu malo tieto účinky je potrebné, aby dlžník písomne uznal, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky s tým, že uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi a zabezpečuje tak uznaný záväzok najmä tým, že v dôsledku ním založenej právnej domnienky zvýhodňuje postavenie veriteľa.

Občianske súdne konanie je ovládané prejednávacou zásadou, v dôsledku ktorej povinnosť tvrdiť skutočnosti a navrhnúť na ich preukázanie dôkazy je zásadne vecou účastníkov konania. Dokazujú sa len tie skutočnosti, ktoré zostávajú medzi účastníkmi sporné. Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci. Platí zásada, že každý z účastníkov, a teda nie len navrhovateľ, ktorý sa domáha určitého práva alebo nároku preukazuje tie skutočnosti, z ktorých vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Neunesenie dôkazného bremena postihne účastníka nepriaznivým následkom v podobe neúspechu v spore, pričom právne posúdenie uplatneného nároku spočíva na súde.

Práve odporkyňu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať, že v danom prípade sa nejednalo o pôžičku, že nedošlo k reálnemu odovzdaniu peňazí. V tejto súvislosti je však potrebné zdôrazniť, že sama odporkyňa zmluvu o pôžičke nepoprela. Nepoprela reálne odovzdanie peňazí navrhovateľkou. Nenamietala ani tú skutočnosť, že podpísala uznanie dlhu. Uznanie dlhu je opatrené vlastnoručným podpisom odporkyne, ktorú skutočnosť sama odporkyňa potvrdila. Práve tento listinný dôkaz predložený navrhovateľkou nasvedčuje tomu, že finančné prostriedky boli titulom zmluvy o pôžičke, ktorá nebola uzavretá v písomnej forme, odporkyňi aj odovzdané, a to v sume uvedenej v písomnom uznaní dlhu. Dôkazná sila navrhovateľkou predloženého dôkazu je závažnejšia než tvrdenia odporkyne, ktoré nepreukázala priamym dôkazom, ale neponúkla súdu ani dostatok nepriamych dôkazov. Nesplnenie

dôkaznej povinnosti ohľadom jej tvrdení týkajúcich sa okolností podpisu uznania dlhu majú za následok procesnú zodpovednosť, ktorá sa prejavila jej neúspechom v spore. V konaní nebolo preukázané, že uznanie dlhu by odporkyňa podpísala v tiesni, pod nátlakom, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že po podpísaní uznania dlhu neurobila žiadne kroky preto, aby sa domáhala neplatnosti tohto úkonu.

Ani odvolací súd nemohol za týchto okolností dospieť k názoru odlišnému od názoru súdu prvého stupňa vyjadreného v napadnutom rozhodnutí.

Súd prvého stupňa rozhodol správne, keď návrhu za týchto okolností vyhovel, preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., tak že navrhovateľke, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná priznal náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcej v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu 111,21 eur + režijný paušál 8,04 eur spolu 119,25 eur.

Toto rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.